

עין משפט נר מצוחה
י מיי פ"ג מל' סמיטה ויודל
כל' ט ופ"ה כל' ה.

רמב"ם דפוס יישן

לא כלת הילicha מדמתו וזה אמר כלת: ושדה הלבן.
ארץ לבנה עניינו ידו לרווחת תבואה וקטניות זו הארץ מפני שצרכין לזרע בה אחרי החרישה ציריך להיות בה ליהה מציה ומפני זה אין הראשונים אותה אלא בעוד שיש באין להזות ושדה האילן הפקו אותו כדי שיריד המטר בעמקו ובשביל זה אין צורך להיות בארץ לחות שלא יהיה מותר לו להרשות אותה אפלו משבילה הלחות וכל זה על משנה ראשונה כמו שבארנו והלכה כמו שתקן רבנן גמליאל:

ב מוצ'לִין. נונחין הדומן בגנו
כדי ללחול הארץ: מעדרן.
חוופרין בעיקרי האילנות: בית
השלחן. היא הארץ הצמאה
תרגם עיר (בראשית כ"ה)
משלחה: מיבָלֵן. נזר מלחת
יבלת ר"ל לנרות יבלות
ה אילנות הנשימים בהם:
מפרקין. מסירין העליין מן
ה אילן: מאבקין. יפזרו עליהם
האבק מפני שיש אילנות
שיוציאו להם: מעשנין. וושין
עשן תחתיהם להווג התולעים
אוכלי הפירות והדבקים בו ודובי
רבי שמעון חוזר על מה
שאמר מפרקין עד ראש השנה
אמר אפילו בתרן השמטה
モתור הוא ואמרו בגמרא
מיובילין מעבירין יבלת מפרקין
בעלין. ואין הלהכה כרבי שמעון:

ת ל"ש

3 שחוּר אָדָם בְּכָל בָּרוֹל
 (הַרְאָ"שׁ).³ *כ"י. וברדפוס⁴:
 שאינה צוֹרֶךְ פִּירָות אֶלָּא אֲפָר
 לְצֹרֶךְ הַאֵילָן עַצְמוֹ. 4 כ"י.
 ובר⁵: לֹא דָאוּרִיתָא וּמְקוּדָם
 לְאַגְוָרָה.⁴ *כ"י וחר"א.
 5 בְּהַגְּרָא תִּבְוֹתָן עַנְפִים
 יְכִיבָשִׂים⁶ נְמָחָק.
 6 בְּהַגְּהוֹת
 הַגְּנוֹא:⁷ בְּשִׁבעַת ר' שְׁמֻעוֹן
 אָוֹמֵר אֶבֶל. 7 בְּהַגְּרָא
 (וְכ"ה בְּיְרוּשָׁלָמִי): מוֹתֵר לְזֹבל
 וּלְעָדר, אָם אֵין אֵת מוֹתֵר
 לְחַרְוש אֵין אֵת מוֹתֵר לֹא לְזֹבל
 וְלֹא לְעָדר אֶבֶל יְזִיָּה.

ליקוטים

ב. במשנה. ומדוע? בתוי' ט
הכיא בשם הרמב"ם בחיבורו
ריש הל' שמייטה דחירשה
בשביעית אינה אלא מדברי
סופרים. ותמהו שלא מייבעיא
למאן דמוקי קרא דבחירש
ובקציר תשובה לתוספת
שביעית, הרי מפורש איסור
חרישין, אלא פשוט ל' ישמעאל
דתווסף שביעית מלהלכה, להל
הוא ג' לעניין חירשה,
דההילכה היהת לניטעות דמותר
לחזרה עד ר'ה, והרמב"ם לא
כ' שם רק שאין לוקין על
הה מה'ת רק שאין לוקין עליה
הבית סאה דראקא (אמ'ה).

ב' מזובליין. מכך נון זג': מעדرين. מלזון וכל סקליסים מהל במנדר עדרון (עשייה ז'), עניין מפילה, כל' צלו'ן שטופל ביזי לאלס³ כען מלוט צוואליים. וסו' סדין למלוכין כלהימן פיריקונמי (סל' ב'). וטה'ג'

לטראיטש דלאוירימט טים וסיא
לנו להוקלה גטוקפה שציעיטה,
שלין נא כהה וטפיילו צוונ
צפיהם סמקדס [קיסס] ליין
צעומת נזורך פירוש טכימת.
וכן בית השליחין נמי גינה ציט
בז יליק ומיטקון זיך טילק
על טכימת. ויך כנמא מילוקיס
טפיילו לאוירימט כגן מליטש
צעומת נזורך פירוש טקסט גטוקפה
שציעיטה קלפליטית. ומיטקה טהייס נזורך פירוש טלע
גווילן ערמו טפיילו לפוי מוקפה שציעיטה
לזורך³* גוף טהיילן ערמו טפיילו לפוי מוקפה שציעיטה
טסורייה, לדמן נלייל (כל"ה) לדן שלין טלען גודן עד

לכן מומל. וכל סך מילויים דערلين סכל עד רלה
וחור צמוקפת, מזוס דהפי' צצביעת עטומה ה' מסולין
עטומה מולדות ה' מהר לחתננו, ומיילו צצביעת עטומה
דארלי מזוס דמולות צצביעת ה' דהורייה וצמוקס
ס' ולרייך לאצקומה. וטלמין מפרץ בלאס מוא'ק (ד' 3.)
ו-סוח' מצלאי: מיבליך. (כ) צחומיין טיגלה, ענפיס
כל מן האילן: מאבקין. צלטס סמגלוין מכסין הומן
ונמען] סמוליעס ה' צימומו: אָף גוטל' [את העלה.
ב. [ביברושלמי (פל' 3) פליין דרי' שמעון הדר'] שמעון
קון צהויז צצביעת דכדי ר' שמעון* הצעל ה' מכםין,
נון שליקה. כסוף פלקין (מ"י) סייח צנוייס קאיה לדל'
ממור (יקלח נא) מרגוס ה' מכמה. ומפני דנטילת עליין
מנעל מן הדליקס דהווקמי צענמיה סוא, הצעל גצי הוו

ע"ז צפ' ל' י' טמפלג (ד' נ'): ירושלמי (פס). מ"ס
ל' מומל למלות ה'קו. ה"ר יומי ממי' למלה כנ'
זית סטלאין, ומתי עלה מלושין זית סטלאין עד לה'ז
ונ'. למתקנות ומלעשת קלי':
כן מלבי' צדק
כלומר מעבירין היבש מן האילן לע"ז פוטמו.
ככלומר מפרקינו. עלין כלומר חותכין מן העליין כדי להקל
האילן. מאבקין. פ"י נוחניין אבק על עיקרי האילן.
מעשננן. פ"י עושין עשן תחת האילן כדי שיפלו
התולעין שלו. עד ראש השנה. ר' שמעון אומר
אפני' בשנות שביעית נוטל הוא את העלה מן
הארביווך (רב' ר' ברבורישלאט) שירבא במנשול גז'

פירוש הרא"ש

ל' לא צמי גטמיס ווילין להזקומה ממיל' ומפלס
גמודע קפן (ג). [ג' ליטנתה² לדוחות] [טומ]³ דרכמיג
וטומ עף (בלחטם כה) וממלגמינו וטומ מצלתא [ט' ס']⁴ ח'
וותומ' ממלפין: מילבן. חומכין טיזולות וטומ ענפס
סידיקיס: מפרקן. ממקין קעליס נפקל מן קהילן:
מאבאקין. מכסין צעפר צרכיס צנמגלו צמורף: מעשנן.
מעלין עטן מהט ההיילן לסמיית סטומליס צדו: אפ'
ונוטל הווא את העלה. סיינו מפלקון דמנל קמלה, ווי'
צמנון ממיל מף' צבניעת. צירוטלמי פרי' ממלפַּן
ציטטינה דרי' שמעון דתניין מתן ממלקין צולו' צבניעת
הכל מין מכםין לזרי ר' שמעון, שניהם סי' כל
טטונה כמאלין מן סדרליקס וווקמי לילנו צלי' מף' צבניעת:
1 ע' ר' קירוקוט פ' ג' הח'ט. 2 ע' פ' הרשות. 3 ע' פ' ר' מוק' שם.
שכחן כחוב גם השעה"מ בראש הל' שmittah בדעת הרמב"ם שאשס
האמר אלא בג' מלהשאות בר'. ולענ"ד"נ דוחות לענין היתר כל'

ב מזובליין מדצניות הסגנות לערען ה'ת סלולמה:
מעדרין חופlein געקיי סהילגוט: בית השלחדים
המאמת מסקה, ודיים טהיריך סטמלה, מלגוט עיגן (גראנט)
כח כען מסטלטי: מיבליך נגורו מן יכללה, ווועך זומער

ב 'מזבלין ומעלין ובמדלעות עד וכבית השלחין מאבקין מעשנין רבינו שמעון אומרים את העלה מן הארץ. וממלר ר' שמען קלי על מהמו מפלקין עד לרשותו, והמל שטפינו בעסא שסמיות טויה מומלא. ומהמו תלמוד (יירונימי כה) מיגלן מעגליין יכלת, מפלקין צעדים. והן סלכה כל' סמעון:

ונגדלה. ולטענו היין חמלה במקפת צפיפות מוסך, קו
צטלה הנ"ל ע"פ שיטות מן שלין לולין [פירוש] שיטתה הנ'
מדורגייתם, ככלמלין צללים מוקם (ג). דלקות מהר רוי
במקומות פסידת נגן לאפקות בית פאלמיה מע במס
פסידת⁴ הנ' גווע: בית השלחון. שלין די לא צמי גט
לעטנה לדמותה כדמג' וסוח עיר (גילוחים נא) וממלגמי⁵
טייגן: מופדקין. צעלם, שמשליין קעלאס הלא
צעלן: מעשנין. צמעלן עזען מהט שלין כדי סייפלו
צעלן: מעמלן, ומגע קמיה הנ' קמיא הילן עד רהט האט
צעלן: טעטפה לדען סמעון דטניין מהן ממיל
[דקלמנל], מהלפה טעטפה לדען סמעון דטניין כטוח כמיל
וכס [סוט] חמר חכין. צעיה סייל [אכל] טסוח כטוח כמיל
מכחון צווגר שלין וומכחן עליין כל חור, מלצון הנ' ס
טמאנין צווגר שלין וחכון עליין כל חור, מלצון הנ' ס
כל חצכל חינו חכורי חלנוך הנ' חוקומי ליינוך מהדא
חכורי חילנוך סוח ותקו. וכי הא' גווען מנען זממן
לחרוט להן. מני כל ומין צומת לרוחן מוגה נולע ונעד
מוולין ומעדליין זמתקאות וצמדלות עד רהט האטה וכס
סקנה. פירוש. [מהה] לחrosis?

פירוש מהר"י בן מלכי זדק

ב מזבלין (ומעדרין)¹. פ' מכניםין להן זבל בלע"ז רומטיזמו. מעדרין. מלשון (*ישעוי* ז) וכל ההרים אשר בمعدר יעדرون לע"ז (צפמו) [צפא]². עד ר"ה. והוא הדין לחורש. וכן בית החלהן. פ' מזבלין מעדרין וחורשין. (מיילין וכו²). תניא חורשין בית השלחין עד ראש השנה. שלחין מלשון משלחי בלומר ש"ב בעמץ למים מיהו מעריבינו בורבולות

פִּרְזֹשׁ כנדצ'ל. 2. הגחת הגראן'ז. 1. כנדי'ז. שׂוֹן אַדְמָנוֹן אַ-מְּבָרֶךָ. מְבָרֶךָ. מְבָרֶךָן. כנדי'ז. קיימת: ב מזבְּזֵין. מוליכן נסס זכל: מעדרין. מלוטן (עמוי') וכל סטטיס האל כמעדר יעדלוון, וסוח מלילס טפופל מלס כללי צויל צפיו מהכעןין שמוליטן צבווילס, וכ"א למלוטן לדמיון צירוטטני מהו למוטס לאן פני כל ומון שמוטל למוטס מומל נודל ולעדן לון מומל למוטס הוקו חמאל ר' יוסי ממני מלוטס כן מזבלן ומעלדרין עד ר'ס וקון בית קאצלמן ומיי עלה מלוטן בית סטטלמן עד ר'ס: [עד ר'ה]. מ"ע'פ' שלון מלוטן ליעט מקהומות ומدلעות עד ר'ה, נוירק קפלי מלוטן גן גמוקפת צבעית, וקיטיל לי לדוקה נטכ'ג' מומל ה' גן גמוקפת צבעית, וקיטיל לי לדוקה נטכ'ג' דלועין גנטיעות ולעכ'ג' גויפיס ה' קהטמל ה'לן צלעוני ה'לן בקיוטיס ה'לן קהטמל ה'לן צ'ג' מקהומות וגו' מדלעות וו' נטיעות וו'ע': בית השלחנן. סדה שלין הח:rightה אבל איסור איכא בה אי מקראי אי מהלכה. שוב אראית (ו'ש'ו'). ברא'ש. ד'ה עד ראש השנה. אבל בקשואים ל'

1 כנדצ'ל. 2 הגהת הגרא

רשות: ר' מירלוי מלויין